

■ † Κυριακὴ Θ' Ματθαίου

«Ολιγόπιστε! εἰς τί ἐδίστασας;»*

Νὰ συντηρῆς τὴν πρώτη σου κατάστασι
πίστεως καὶ ἐλπίδος

Μὲ τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Πέτρος βγήκε ἀπὸ τὸ πλοιάριο καὶ βάδισε ἐπάνω στὰ κύματα· μετὰ ὅμως δείλιασε ἀπὸ φόβο καὶ ἄρχισε νὰ βουλιάζῃ.

Τὸ γεγονός ὅτι ἀποφάσισε νὰ προχωρήσῃ σὲ μία τόσο μοναδική πράξη, μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ στὸν Κύριο, δὲν εἶναι κάτι ποὺ πρέπει νὰ ἐπιπλήξῃ κανεὶς –διαφορετικὰ ὁ Κύριος δὲν θὰ τὸν ἄφηνε νὰ κάνῃ κάτι τέτοιο.

Ἡ ἐπιπληξὶς ἦλθε ἐπειδὴ δὲν κράτησε τὴν ἀρχικὴ ψυχικὴ του κατάστασι. **Ἦ**ταν γεμάτος ἀπὸ ἐλπίδα στὴν δύναμι τοῦ Κυρίου νὰ κάνῃ τὰ πάντα: καὶ αὐτὸ τοῦ ἔδωσε τὸ θάρρος νὰ ἐμπιστευθῇ τὸν ἑαυτό του στὴν πορεία ἐπάνω στὰ κύματα.

Εἶχε κάνει ἀρκετὰ βήματα σ' αὐτὸ τὸν νέο δρόμο. **Τὸ** μόνο ποὺ τοῦ ἔμενε νὰ κάνῃ, ἦταν νὰ κρατήσῃ σταθερῆ τὴν ἐλπίδα του, βλέποντας τὸν Κύριο ποὺ εἶναι κοντά, καὶ νὰ βαδίσῃ στὰ κύματα μὲ τὴν δύναμί Του.

Ἀντὶ γι' αὐτὸ ὅμως ἐπικράτησε ἡ ἀνθρώπινη σκέψις του: «**Ὁ** ἄνεμος εἶναι ἰσχυρός, τὰ κύματα μεγάλα καὶ τὸ νερὸ δὲν εἶναι στερεό». **Ἡ** σκέψις αὐτὴ χαλάρωσε καὶ ἐξασθένησε τὴν δύναμι τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδος του. **Ἐ**τσι ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Κυρίου, παραδόθηκε στὴν λειτουργία τῶν νόμων τῆς φύσεως καὶ ἄρχισε νὰ βουλιάζῃ.

Ὁ Κύριος τότε τὸν ἐπέπληξε: **«Ὁλιγόπιστε! εἰς τί ἐδίστασας;»** (Ματθ. ιδ΄ 31). **Ἔ**δειξε ἔτσι ποῖα ἦταν ἡ αἰτία τοῦ κινδύνου του.

Αὐτὸ εἶναι ἓνα μάθημα γιὰ ὄλους ἐκείνους ποὺ ἀναλαμβάνουν κάτι, μεγάλο ἢ μικρό, μὲ σκοπὸ νὰ εὐαρεστήσουν στὸν Κύριο.

Νὰ συντηρῆς τὴν πρώτη σου κατάστασι πίστεως καὶ ἐλπίδος, ἀπ' ὅπου γεννιέται μία μεγάλη ἀρετή: **ἡ** ὑπομονὴ στὴν τέλεσι τοῦ καλοῦ, ποὺ λειτουργεῖ ὡς θεμέλιο τῆς θεάρεστης ζωῆς. **Ἐ**φ' ὅσον ἡ διάθεσις αὐτὴ συντηρεῖται, δὲν ἀπομακρύνεται ἡ ἔμπνευσις μας νὰ συνεχίσουμε νὰ πορευόμαστε σ' αὐτὸ ποὺ ξεκινήσαμε.

Κάθε ἐμπόδιο, ὅσο μεγάλο καὶ ἂν εἶναι, δὲν μᾶς ἐνοχλεῖ.

Ὅταν οἱ διαθέσεις αὐτὲς ἐξασθενοῦν, ἡ ψυχὴ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν λογικὴ καὶ τὶς μεθόδους ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ ἄνθρωποι γιὰ τὴν διατήρησι τῆς ζωῆς τους. **Ἀ**πὸ τὴν στιγμή ὅμως ποὺ οἱ μέθοδοι αὐτὲς ἀποδειχτοῦν ἀνίσχυρες, μπαίνει ὁ φόβος στὴν ψυχὴ· **π**ῶς πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ κανεὶς; **Κ**αὶ ἀπὸ ἐκεῖ ξεκινάει ἡ ἀβεβαιότητα ἂν πρέπει νὰ συνεχίσῃ τὴν πορεία του ἢ ὄχι καὶ στὸ τέλος πισωγυρίζει.

Αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ κάνῃς, εἶναι τὸ ἐξῆς: **Ἄ**ν ξεκινήσεις, συνέχισε· **ἀ**πομάκρυνε τὶς ἐνοχλητικὲς σκέψεις καὶ τόλμησε μὲ ἐλπίδα στὸν Κύριο, ποὺ εἶναι κοντά.

(*) Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χώρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Β', σελ. 16-19, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.